

[Agnete Laustsen]

gerne have at vide: hvad er fru Pia Kjærsgaards holdning?

(Kort bemærkning)

Pia Kjærsgaard (FP):

Man bekæmper med dette lovforslag ikke BZ-bevægelsen, som åbenbart både jeg og fru Agnete Laustsen ønsker at bekæmpe, og jeg vil godt, som jeg sagde i mit forrige indlæg, vædde på, at udviklingen viser, at det også i denne sag bliver Fremskridtspartiet, der får ret. Man gør nemlig intet fra Folketingets side.

Så siger fru Agnete Laustsen, at dette ikke skal være en BZ-debat. Nej, men det var faktisk ikke mig, der lagde op til det. Der er andre ordførere end mig, der har været inde på BZ-problemet i forbindelse med lovforslaget, og det synes jeg faktisk også det fortjener. Man tror fra regeringspartierne side med boligministeren i spidsen, at man kan løse BZ-problemet i København med dette forslag, men det kan man bare ikke. Man lovliggør tingene, ligesom man gjorde det med Christiania.

Albrechtsen (VS):

Det var en meget interessant lille debat at overvære mellem Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet om nogle ret principielle ting. Jeg håber, det var en fortællelse, når fru Agnete Laustsen brugte udtrykket »en ulovlig bevægelse«. Jeg håber ikke, hun mener, at BZ-bevægelsen er en ulovlig bevægelse. Jeg håber, at hun personligt har den opfattelse, at det kan være ulovligt f.eks. at besætte et hus, det skal jeg ikke anfægte, men derfor bliver en bevægelse som sådan jo ikke ulovlig. Det er et meget uheldigt udtryk, det håber jeg fru Agnete Laustsen er klar over. Det ville kunne få vidtrækkende konsekvenser at bruge et sådant udtryk, men det mener jeg nu også vi alle er klar over.

Så er der noget andet principielt, som jeg også gerne vil sige at jeg undrer mig lidt over, nemlig at Fremskridtspartiet her kan stå og påberåbe sig, at nu foregår der noget ulovligt, og så må man gribe ind, for det kan man simpelt hen ikke have. Mig bekendt er der andre anliggender, hvor Fremskridtspartiet mener, det er mere eller mindre berettiget og demokratisk forsvarligt at benytte ulovlige aktionsmetoder. Jeg kan da huske noget om

nogle parabolantenner, og dér var det vist nogle andre principielle betragtninger, der var inde i billedet fra Fremskridtspartiets side.

Jeg skal ikke komme med nogle skråsikre synspunkter, sådan som fru Pia Kjærsgaard er i stand til det ud fra den synsvinkel, som nu lige passer. Jeg vil blot i al stilfærdighed sige, at nogle gange kan det altså være berettiget at bruge aktionsmetoder, som vel ikke er strengt lovlige – f.eks. at besætte et hus – men som i hvert fald er demokratisk fuldt ud forsvarlige og må kaldes ikkevoldelige midler, i lighed med hr. Dohrmanns lille aktion med parabolantennen. Jeg synes, man skulle holde op med det pjat og i stedet acceptere, at i et demokratisk samfund vil der til stadighed på grænserne af det lovlige finde aktioner sted, som er både nyttige og fuldt ud forsvarlige som også BZernes. Og hvis man så finder, at der med dette lovforslag sker en lovliggørelse, en anerkendelse af det, BZerne har gjort – og det er muligt, at fru Pia Kjærsgaard har ret i det – synes jeg, det er aldeles storartet.

Jeg vil gerne lykønske regeringen med, at man er nået til det punkt og den erkendelse, at der her er en bevægelse, hvis ret til at være her på den måde, den nu er her på, fuldt ud må anerkendes.

Så vidt om det principielle.

Men jeg vil nok sige, at når man kommer ind til det konkrete indhold i det forslag, som Det Radikale Venstre og regeringen nu har fået strikket sammen, er det jo faktisk en mager krikke, man tilbyder BZerne. Der er lige kommet en undersøgelse, der viser, at der er 1.400 tomme boliger, og der kommer ikke ret mange ungdomsboliger ud af de foreslåede 5 mill. kr., må man nok se i øjnene. Derfor er det da godt nok, at man kommer lidt i gang, men jeg synes ikke helt, det berettiger til den store presseoffensiv eller mediekampagne, som Det Radikale Venstre har udfoldet for at høste noget goodwill på denne sag. Man havde måske været bedre tjent med at holde en lidt lavere profil af hensyn til sagens konkrete indhold.

Men det kan jo være, at lovforslagets bestemmelse kan danne udgangspunkt for noget, som bliver noget mere omfattende, formentlig ret hurtigt, og det vil jeg opfordre til at man i udvalget koncentrerer sig om.